

Đây là bài tham luận của nhà văn Trần Mạnh Hào (trong nôm c). Xin mời đọc.

Trong Đại Hội VIII Hội Nhà Văn VN khai mạc ngày 4-8-2010 tại Hà Nội, nhà văn Trần Mạnh Hào đọc một vài tham luận nhưng khi ông lên đọc thì ... micro bặt.

Đây là toàn văn bài tham luận của nhà văn Trần Mạnh Hào.

Chỉ có sự thật mới giải phóng con người, giải phóng văn học và đời sống.

"Sự thật là tiêu chuẩn của chân lý" K. Marx

Kính thưa quý đồng nghiệp cầm bút,

Thưa quý vị quan khách và quý vị lãnh đạo,

Thối thối ng, con người có món gì thật? Sự thật? Không! Sự thật? Không! Sự công an? Không! Sự cầm quyền? Không! Sự chết? Không!

Theo chúng tôi, con người trên mặt đất này có một sự thật! Vì vậy, người người Việt Nam từng nói: "Thuộc lòng dân, thuộc lòng lòng". Người Trung Hoa từng nói: "Trung ngôn ngôn ngữ". Người Ba Tư khuyên: "Nếu nói ra sự thật, anh sẽ chết". Người Ai Cập xưa có câu: "Khi sự thật bị quên quá lâu, một hôm nó sẽ trở thành ngày tận thế". Người người Tây Tạng từng nói: "Mày chỉ được phép nói ra sự thật, nếu mày làm vua". Thủ dân Úc nói: "Ai nhìn thẳng vào sự thật sẽ bị mù mắt". Lịch sử nhân loại đã ghi nhận hàng triệu con người từng dám can đảm nói lên sự thật mà bị mất mạng, bị tù tị hay bị quở trách.

Đã có bao nhiêu lý thuyết chính trị bị giải phóng con người, bao nhiêu cuộc lật đổ, cuộc cách mạng tuyên bố giải phóng con người, giúp con người hoàn toàn tự do, sau khi đã giải hàng triệu triệu sinh mạng. Rút cuộc, con người hình như vẫn chưa được hoàn toàn giải phóng,

chúng ta hoàn toàn được tự do, con người và nó còn sống hẳn vì bản thân đi trá thủng trở? Một số đất nước, một số dân tộc trên hành tinh và nó còn bản nhứt trong nhà ngục có tên là đi trá. Chúng phải làm một cuộc cách mạng của sự thật mới mong giải thoát cho nhân dân khỏi ngục tù kia.

Chìa khóa cuối cùng giúp con người được giải phóng, được hoàn toàn tự do, chính là sự thật, một sự thật không còn bản giới như loài mèo giới của quý. Karl Marx đã tôn vinh sự thật lên tới cùng của nhân thức luận và phương pháp luận: "Sự thật là tiêu chuẩn của chân lý": không có sự thật đi kèm, một kết luận, một lý thuyết, một khám phá, một hiểu biết, một cuộc cách mạng đều chỉ là ngôn lý, ngôn tạo, là lừa bịp. Công Tụng thủng Ba Lan Lech Kaczyński (1949-2010) người và bản thân trong vụ rơi máy bay trên đường bay đến rừng Katyn tham dự kỷ niệm 22.440 người con cháu của dân tộc Ba Lan bản Hạng quân Liên Xô chôn sống họ để chiến tranh thế giới thứ hai; trong bài diễn văn viết sẵn mà ông không còn bản hiểu được, có đoạn viết như sau: "Sự thật, kẻ của sự thật đau đớn nhất luôn luôn giải phóng cho con người. Sự thật gần kết. Sự thật mang lại sự công bằng. Sự thật cho ra con đường hòa hợp."

Lấy ý tưởng từ câu cách ngôn kinh điển của K. Marx và bài trần trần thiêng liêng thủng thiệt của lao của ngài Công Tụng thủng Ba Lan trên, chúng tôi viết bản tham luận theo yêu cầu của Hội Nhà văn Việt Nam này.

Dostoyevsky, nhà văn vĩ đại nhất của chủ nghĩa hiên thức Nga và thế giới, từng tuyên ngôn rõ ràng hoa mĩ, rằng: "Cái đẹp sống cho chủ thế giới". Chúng tôi thêm: "Sự thật sống cho chủ thế giới". Sự thật sống cho chủ nhân văn hóa của chúng ta, cho chủ Tộc quí của ta, nếu chúng ta cần gan một lần cùng nhau: "Giải sự vật bằng tên của nó" theo cách ngôn của phương Tây.

Nếu Đứng Công sơn và nhà nước Việt Nam thế một lần hợp tác với đất nước, với dân tộc Việt Nam mà HỒI NGHỊ DIỄN HẠNG CHẶNG GIỚI C NÓI DỊ để tìm ra con đường cứu nguy dân tộc đang trên đà suy vong, thì công này của quý vị rất lớn. Ông cha chúng ta đã đánh thủng giới Hán, Đứng, Tụng, Nguyên, Minh, Thanh... để bản thân đất nước. Tất cả các thế giới trên chúng tôi cũng không ghê gớm bằng giới nói dối đang tàn phá Tộc quí của ta, giới ngòi ta. Lần này, nếu nhân dân ta không vùng lên đáng tan BẮN GIỚI C có tên là DỊ TRÁ, chết cho đến đất nước ta sẽ bản kẻ thù phương Bắc nuốt chửng, như mấy nghìn năm trước chúng đã nuốt chửng toàn bộ các dân tộc Bách Việt từng đến nhai lâu dài phía nam sông Dương Tử.

Chúng tôi viết bản tham luận này cũng để nhắc nhở hàng chúng ta về chủ đề "Văn hóa nghệ thuật phản ánh hiên thức đất nước hôm nay" do Ban Tuyên giáo Trung ương và tổ chức tại Đà Lạt trong hai ngày 12-13/7/2010 với hơn hai trăm văn nghệ sĩ và các nhà lý luận phê bình hàng đầu

Viết Nam tham dự. Cuộc hội thảo cũng kêu gọi văn nghệ sĩ trên mây trời giục, quay về với hiện tình đất nước, do GS.TS. Phùng Hữu Phú (Ủy viên Trung ương Đảng, phó trưởng ban chấp hành Trung ương Ban Tuyên giáo Trung ương, chủ tịch Hội đồng Lý luận Phê bình Trung ương), chủ trì. Theo Điều lệ thi thi viết trang 803, từ "hiện thời" có nghĩa như sau: "Cái có thật, tồn tại trong thời gian" (Bộ Giáo dục & Đào tạo—Trung tâm Ngôn ngữ và Văn hóa Việt Nam-NXB Văn hóa Thông tin xuất bản 1998). Như vậy, khái niệm "hiện thời" chính là sự thật đã và đang xảy ra trong thời gian trên đất nước ta. Cuộc hội thảo của Ban Tuyên giáo Trung ương vừa qua có thể được gọi bằng một cách khác: "Văn học nghệ thuật phản ánh sự thật của đất nước hôm nay". Muốn phản ánh được sự thật của đất nước hôm nay, việc trước tiên của chúng ta là phải nhìn ra sự thật, gọi đúng tên sự vật, không phải sự thật tô hồng hay sự thật bôi đen, mà sự thật đúng như nó đang tồn tại khách quan quanh ta.

Lâu nay, vẫn nghe dân gian xì xào nhau như sau: "Các thế lực thù địch (xin lỗi, tiên sư nó) nói cái gì hình như cũng đúng sự thật, Ban Tuyên giáo Trung ương (xin lỗi) nói cái gì hình như cũng sai..." thì quả là chớ a chớ c; bằng chứng là trong hoàn cảnh đất nước mà sự thật trên bình diện hôm nay, thì việc Ban Tuyên giáo Trung ương kêu gọi nhà văn chúng ta hãy mở mắt, từ bỏ giấc nam kha vô tích sự quá dài đời nhìn vào sự thật, nói lên sự thật đất nước, là việc làm quá đúng.

Tất nhiên, sự thật mà Ban Tuyên giáo Trung ương kêu gọi nhà văn nhìn nhận được nhìn bằng mắt thường, chứ không phải sự thật bất mạt bất dề, hay sự thật được nhìn bằng mắt khác, nhìn bằng những kính râm, kính lặn, kính lồi, hay chiếc gương chiếu yêu, chiếu bóng... Thâm ý của Ban Tuyên giáo Trung ương hình như muốn chúng ta tìm lối phong trào "Nói thật, nói thật" thời kỳ Đổi mới năm 1986 -1987 do Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh phát động?

Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh, trong cuộc gặp mặt văn nghệ sĩ năm 1987, đã làm gương nói thật nói thật, khi ông viết về những ráo cho văn học nghệ thuật là nhà nghệ sĩ phải có tài do sáng tác; ông nói: "Coi trời như thế nào, coi trời nói đây trước hết là Đảng phải coi trời cho các đảng chí... Tôi cho rằng khi những dây ràng buộc được cắt đứt, sẽ làm cho văn học nghệ thuật như con chim tung cánh bay lên trời xanh...".

Rõ ràng, qua lối Tổng Bí thư Nguyễn Văn Linh, Đảng đã thả như những trời văn nghệ sĩ và trí thức nhieu năm. Lần này, Ban Tuyên giáo Trung ương, thông qua cuộc hội thảo của nhà nước "Văn học nghệ thuật hướng vào sự thật của đất nước" đã khuyến khích kẻ hèn này là chúng tôi nói lên sự thật, toàn là những sự thật chết ngộp, sự thật mà chính quyền cộng tình giục đi tìm vì món lợi của quyền lực, với sự ngạo mạn biến thành lối lý luận, chính lối chân lý: "Nói ra sự thật lúc này không có lợi". Chớ là vì cái lợi, vì miếng ăn mà chúng ta đành phải nói dối hệt đời ông đản đời cha, hệt đời con đời cháu hay sao? Vậy chăng nào nhà nước Việt Nam mới cho

người dân chúng tôi công khai nói ra sự thật này? Chúng tôi đành lấy lý do của K. Marx làm bùa hộ mệnh: "Sự thật là tiêu chuẩn của chân lý" để mặt mũi của chúng tôi cùng nói ra sự thật của đất nước chúng ta, dù có bị làm phiền, thậm chí bị tù đày cũng mặc. Mặt khác nói đi, mặt dân tộc nói đi "lòng già thành chân", là mặt khác, mặt dân tộc không có tội do, không có đức lập, không có dân chủ, không có chân lý và lý pháp... Khi mặt khác, mặt dân tộc phải núp vào sự dối trá để tồn tại, kể đó, dân tộc đó là mặt khác yếu, mặt dân tộc yếu đang trên đường suy vong. Chẳng có kẻ mạnh, kẻ tin, kẻ có liêm sỉ, có đạo đức mà không sự thật, dù là sự thật đau đớn nhất, khi cần phải núp mà thôi.

Độc giả tôi nhớ cái tâm lòng, chúng tôi xin kể ra Sự Thật Đệ Nhị C qua mặt mình, cái mà nhân văn học của chúng ta lâu nay lảng tránh, làm ngơ, mặc "quốc gia hèn hạ", "thực phụ" thay vì "hữu trách" thì hữu trách cánh "thực phụ" nhà văn thực địa "tức trách"... Chúng tôi mong 700 tờ báo của lý pháp, tức báo của Đảng và nhà nước, hãy học hỏi ra những sự thật mà chúng tôi gọi tên trong bài tham luận này đúng hay sai. Còn nếu quý vị dùng công an hay nhà tù để đối thoại với chúng tôi thì quý vị đã mặc nhiên thừa nhận chúng tôi nói đúng; chỉ vì điều lý mà quý vị phải phải dùng hồ sách là làm phiền chúng tôi, để để chúng tôi thì quý vị đã không chính danh quân đội, dùng nhân chính trị bá đạo để ngăn chặn và ngăn chặn dân, khi người dân dám nói lên sự thật để hi vọng trên đất nước đau thương và cam chịu này le lói mặt nhân chính trị vô tình để, đưa vào sự thật, lòng tri và lý pháp. Trong hàng trăm sự thật nhân tính của đất nước, chúng tôi chỉ xin kể ra ba sự thật mà thôi.

Sự Thật 1

Chưa bao giờ sự phân dân tộc ta, đất nước ta có nguy cơ tiêu vong như hôm nay: nước nhà đang bị giặc ngoại bang xâm lấn bằng cuộc chiến tranh ngấm ngầm, chiến tranh âm thầm thì thầm và tình hoa, tình quả anh anh chú chú, bằng cách chiến đấu hai quân đội chiến lược Hoàng Sa và Trường Sa, liên chiến đấu liên biên giới đất liền và hải đảo, khiến nguỵ lập bị vô cùng tồn tại và rồi sự mất mát, dân tộc ta không còn đường ra để đường, coi như tiêu. Ngoại bang dùng chiêu bài "ý thức hệ" và "16 chiếc vàng" làm dây trói vô hình, trói buộc Đảng cộng sản quyên và nhà nước Việt Nam phải nhân nhượng kẻ xâm lược hết điếu này đến điếu khác. Trên đất liền, ngoại bang dùng con bài khai thác bauxite, mua đất thuê hơn 100 năm của 18 tỉnh lỵ của trường rừng, thực chất là công cuộc chiến đấu di dân theo kiểu vũ tẩu loạn, theo kiểu "nô hóa trong lòng đất". Đến nay, khi giặc chiến lược Hoàng Sa rồi đến tên quân huy cho quân đội này, sinh viên thanh niên bị tình cảnh giặc lập bị nhà nước Việt Nam bắt. Vậy, nhà nước chúng ta hiện nay đứng về phía ngoại bang xâm lược hay đứng về phía nhân dân ta? Cũng chưa bao giờ như hôm nay, thiên nhiên và môi trường sống trên nước ta bị phá hoại khủng khiếp như thế: rừng bị triệt phá gần hết, sông ngòi đang ruồng cùn kiết nguỵ nước, lũ lụt kinh hoàng, khí trời bị ô nhiễm thì mặc của chúng ta cùng, nước ta xâm nhập phá hủy các động vật. Chẳng mặt mặt trên mặt là Hà Nội, Sài Gòn bị biến thành sông do quy hoạch xây dựng phần khoa học. Hết lúa, khoai, rau, tôm cá, thực gia súc, gia cầm cũng đang bị các chất hóa học để hại và hại trong thức ăn, các chất tăng trưởng, chất bảo quản để hại ám sát, khiến sinh tồn của gia đình nội có bị biến động...

Than ôi, sau nh ng qu  bom tinh thần c  t n l  giáo đ c m  ch  đ  t  n m v o m nh, ch  c n ngo i bang n m b i th m m y qu  bom th t vào hai đ p th y đ n Sơn La v  H a B nh l  đ ng b ng B c B  v  c  H a N i s  bi n m t, d n tộc s  bi n m t... Hai đ p th y đ n kh ng l  tr n nghe d u l i n m tr n v t n t đ ng đ t... m i h i h ng l m sao? Đ u nguồn s ng H ng, đ u nguồn s ng M  Kông, Trung Quốc đ  v  đ ng x y h ng tr m đ p th y đ n, khi n hai con s ng chính của đ t nước kh  c n đ n, kh ng c n đ  nguồn nước tưới cho hai đ ng b ng chính nu i s ng d n t c. Cách Mạng C i 60 km, t i Ph ng Th nh, Trung Quốc đ ng x y nh  m y đ n h t nh n r t l n; n u c  s  c  ki u Chernobyl v o m u gi  b c, H a N i v  d n đ ng b ng B c B 

có thể sẽ chết vì nhiễm phóng xạ hạt nhân...

Sự Thật 2

Chưa bao giờ như hôm nay, trên đất nước ta, giới nô xiêm có tên là tham nhũng hoành hành ngang nhiên, kinh hãi như địch hịch độn thổ. Dân có tham nhũng không? Không! Thì thì ai là giới nô xiêm, là giới tham nhũng? Thì a, chính quyên n! Chắc hẳn có chắc có quyên mị tham nhũng đốn c mà thôi. Vậy tham nhũng mị như thế nào? mị đồn hiếm ác đánh mị cú chí tử vào đất nước là tập đoàn Vinashin – mị t n m đ m thép của chính phủ – đã cướp đi của nhân dân số tiền khổng lồ là 80.000 tỉ đồng. Còn thì làm tròn dân số nước ta là 90 triệu người (thực ra dân số Việt Nam mị chỉ trên 85 triệu dân), vậy chỉ mị người dân và bộ tập đoàn quốc doanh Vinashin cướp đi gần 9.000.000 đ. Chín triệu đồng với người nông dân là mị t ngu n v n l n: mị t gia đình nông dân có bộ n nhân khẩu chủ nghĩa h n, đã và bộ Vinashin cướp đi nhân tiền 36.000.000 đ. Đã có bao nhiêu tập đoàn Vinashin cướp h t t n của nhân dân trong quá khứ, trong hiện tại của bộ phát hiện? Nhưng n m đ m thép của chính phủ như các tập đoàn kinh tế: tập đoàn Than, tập đoàn Điện, tập đoàn Khoáng sản... đã và đang đ m chí tử vào h u bao dân nghèo Việt Nam. Theo ki m toán nhà nước, năm 2008, các tập đoàn kinh tế – n m đ p thép – đã làm thất thoát 10 tỉ đô la. Năm 2009, số thất thoát (đ t i cho l v n) cũng không như h n số 10 tỉ đô la năm trước. Các tập đoàn kinh tế quốc doanh, các công ty quốc doanh đang là đ i h a cho quốc gia; chủ nghĩa thành phần kinh tế r n g c t của mô hình xã hội chủ nghĩa này đã hoàn toàn thất bại. Vậy quốc n n tham nhũng, bà Phạm Chi Lan, chuyên viên kinh tế cao cấp của chính phủ đã phải cay đắng th a nh n "b n n m đ m thép – chúng nó ăn h t t n của dân r i" như sau: "M t khi v n còn các ông l n chủ đ o v n ngu n h t ngu n l c của đ t n c và thâu tóm h t quy n thi t k chính sách có l i cho mình, thì làm sao th ng nh đ ng l c kinh tế tăng t c đ c" (Tu n Việt Nam 22/07/2010).

Tại sao nhà nước ta hiện nay vẫn có hai chính quyên c n g k n h, chủ nghĩa chéo nhau, gi m đ p lên nhau: m t chính quyên theo h Đ ng và m t chính quyên theo h nhà nước v i hàng v n ban thanh tra, hàng v n chi bộ b n năm sáu t t, v i h u h t m y tri u đ ng viên g n g m u đ u đã h c t p t t đ o đ c Bác H , mà giới tham nhũng l i ngang nhiên hoành hành tr ng tr n t v i mô đ n vĩ mô đ n nh v y? Quan tham nhìn t xã tr lên không th y lao đ ng chân tay, không th y lao đ ng trí óc, chủ s đ ng m t th lao đ ng có tên là LAO Đ NG L N H Đ O mà ai ai cũng giàu có h n dân th ng hàng trăm, hàng nghìn, hàng v n, hàng tri u, hàng t l n là sao? Chung quy l i, có phải là do th ch sai, mô hình chính tr sai: V A Đ Á B Ó N G V A TH I C Ò I, V A Đ I TH I, CH M G I V A PH Á T G I V A Đ O C L N H G I. N H A N C – Đ NG m t mình m t ch: v a Tham Nhũng v a Chủ nghĩa Tham Nhũng? Xin h i: tay phải tham nhũng, li u tay trái có dám cầm dao chết đ c tay phải hay không?

Linh hồn tri t h c duy v t bi n chủ nghĩa Marxism n m câu kinh mà đ ng viên c n g s n nào cũng phải thu c lâu lâu: "M i s v t đ u đ c c u thành b i các m t đ i l p th ng nh t". Chắc tr n n chính tr của nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam không h n m trong quy luật v n

Nhân chính trị đả c đả ng, đả c quyên c a nòng ta hôm nay đang chng l i bi n chng pháp Marxism. Trong phép bi n chng do Hegel sáng t o, Marx ti p thu, có ba nh p nh sau: xu t đ , ph n đ và t ng đ . Ph n đ hay đ i l p chính là linh h n c a bi n chng pháp Marxism. Ch i b đ i l p, tri t đ c m ph n đ , c m đ i l p chính tr , n n chính tr c a nòng ta ngày nay đang chng l i chính cái lý thuy t ch ng nghĩa c ng s n mà nó th nguy n đi theo, thành ra m t n n chính tr thoái b , r t gi ng v i các n n chính tr th n quy n th i Trung c b n châu Âu.

Nói mọt đàng, làm mọt nọ, hay là Danh không chính thì Ngôn không thuôn
Đúng, Nhà nọ c Vi t Nam nói thì rọt hay, nhng làm thng ngng c l i. Nhng nguyên t c,
nguyên lý, luật pháp, chính sách, đng l i c a Đng c m quy n và nhà nọ c Vi t Nam hi n
nay h u h t đ u không chính danh.

Trong Hiến pháp của nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam quy định dân quyền của công dân theo các quy định: quyền sống, quyền làm người, quyền hoạt động chính trị, quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do lập hội, lập đảng phái, quyền bình đẳng, tự do tôn giáo, tự do cư trú, tự do đi lại, tự do nghề nghiệp...

Quyển đ̣c bịu tình c̣a dân ḅc ṃ cḥ ḅi ṃt ngḥ đ̣nh (do Tḥ ṭng Phan Văn Kḥi ký): c̣m ṭ năm ng̣i tṛ lên ṭ ṭp hay đi hàng đ̣c ngoài đ̣ng, ngoài pḥ. Anh ḅn chúng tôi có 5 đ̣a con, c̣ng hai ṿ cḥng là 7 ng̣i, ṃi sáng Cḥ nḥt anh cḥ đ̣n ḅy con đi ṭp tḥ đ̣c ṭi công viên cách nhà ḥn cây ṣ. Đoàn ṛng ṛn tí hơn c̣a anh cḥ không tḥ đi thành

Hiệp pháp của các nước dân chủ vẫn minh sinh ra để bảo vệ người dân, để mở nhân quyền, dân quyền và môi trường tự do của dân, cộng với để ràng buộc các quy định. Hiệp pháp

những cái ta hiện nay sinh ra hầu như đều chôn vùi dưới đất và trôi bèo lênh lênh hàng nghìn kilomet cho voi chui lọt cho kẻ cầm quyền tự do đánh tráo Hiến pháp, tung tác, làm ngơ cái Hiến pháp mà không biết luật pháp ràng buộc là sao?

Quê hương của ta hiện nay xằng là: Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam, thế có đúng không? Thưa không! Vì nhìn kinh tế nước ta từ năm 1986 đến nay là nhìn kinh tế thị trường, tức nhìn kinh tế thị trường chủ nghĩa, mặt chủ nghĩa thị trường hoang dã. Về quyền của ta muốn sát với "sự thật của đất nước" như gợi ý của Ban Tuyên giáo, phải đặt lại là: "Cộng hòa Tự do Chủ nghĩa Việt Nam" mới chính danh.

Chủ nghĩa xã hội nói cho cùng là một mô hình lý tưởng, hoàn toàn không có thật. Hơn chúng tôi theo học tại Học viện Gorky bên Liên Xô năm 1988, thế nghe dân Liên Xô định nghĩa về chủ nghĩa xã hội theo mô hình Lenin-Stalin như sau: "Chủ nghĩa xã hội là con đường vòng vèo nhút nhát, đầy máu và nước mắt, khiến nhìn như đi lên thị trường chủ nghĩa". Liên Xô, với mô hình xã hội chủ nghĩa trình lính (hay trình trung) đã phải mất 74 năm đi vòng vèo trong máu xương, ngục tù, trong đày đọa của những gulag hầm ám, man rợ... đến năm 1991 mới từ bỏ kinh tế thị trường chủ nghĩa. Quê hương của nước ta như vậy là không chính danh.

Cái đuôi "Độc lập công xã hội chủ nghĩa" được gắn vào để khái niệm kinh tế thị trường của nhà nước ta hiện nay là một cái đuôi giả, một cái đuôi nhả chấy bọ ngấm sâu thẳm của Trung Quốc. Theo nghĩa thì đúng: "Độc lập công" có nghĩa là xác định phương hướng, mà đi mà tìm đã được xác định rồi. Ví dụ ông A hỏi ông B qua đường thì, rồi mai ta gặp nhau ở Hồ Con Rùa, tập kết tại đó ăn sáng, uống café, độc lập công Buôn Ma Thuột mà tôi Plây-ku nhé! "Xã hội chủ nghĩa" là khái niệm mơ hồ trên giấy, chứ có thật trên đời và sẽ không thể có thật vì nó dựa trên những nguyên lý lý tưởng, bất khả thi, phi khoa học.

Đã đặt nước đi vào chủ nghĩa không có thật, độc lập công thì cũng không có thật mà đến thì than ôi, thà giả thật nước đi còn hơn! Nên hiểu "Vì Tự do, vì chủ nghĩa xã hội" in trên đầu tư Văn nghệ của Hội Nhà văn Việt Nam, nếu theo tiêu chí "công xã hội" của Ban Tuyên giáo chủ đạo, phải đặt tên lại cho đúng với thực chất của nó thì đúng là: "Vì Tự do, vì chủ nghĩa không có thật" mới đúng. Không có sự thật đi kèm, mà lý thuyết, mà mô hình xã hội, mà lý tưởng là sai trái, lý tưởng, hão huyền, đúng như K. Marx đã nói.

Độc lập công Cộng sản là đất nước, độc lập công chủ nghĩa xã hội là Tự do không chính danh. Độc lập công sản mới chỉ có 5 triệu độc lập viên, còn nhân dân Việt Nam ngoài Độc lập chỉm đa số thì hơn 80 triệu dân, có phù phép kiêu gì, Độc lập công cũng không thể biến thành đất nước Việt Nam được. Độc lập công là phe phái, là một nhóm người. Một nhóm người sao có thể biến thành tất cả được, nên danh từ ĐỘC NG TA dùng để gọi Độc lập công là không chính danh. Liên Xô đã bỏ ra 74 năm tìm mà không thấy chủ nghĩa xã hội đâu, chủ nghĩa trình trung, chủ nghĩa nhà tù như nhìn thấy trong học. Lenin, Stalin, Mao... đã biến nhân dân các nước Nga, Tàu, Cuba, Bắc Triều Tiên, Việt Nam, Campuchia, hàng chục nước Đông Âu... thành hàng triệu con chuột bọ ch cho cuộc thí nghiệm máu của chủ nghĩa bọ ngấm bọ lóc, bọ ngấm thì áp đặt, bọ ngấm thuyết đấu tranh giai cấp tàn bạo như những đã thật biến hoàn toàn. Liên Xô, Trung Quốc, Việt Nam, Đông Âu giờ đã đi theo thị trường chủ nghĩa. Chủ nghĩa xã hội là một khái niệm mơ hồ, nên hiểu hiện "Yêu nước là yêu chủ nghĩa xã hội" là một buổi họp, giờ ngẫm nói "Yêu nước là yêu cái không có thật" vậy...

Quê hương của CHXHCN VN được Độc lập công và nhà nước phong cho là cái quan trọng pháp

cao nhất của nhân dân Việt Nam là không chính danh. Vì thế cộng, Quốc hội này chỉ là cơ quan ngoại vi của Đảng, do Đảng lãnh đạo; Quốc hội mà 98% dân biểu là đảng viên của một đảng duy nhất thì việc gọi Quốc hội này của dân là một trò hề, là không chính danh; Quốc hội này của Đảng, dân nào có quyền bính gì trong Quốc hội giờ hiện này?

Việc một nhóm người không ai khi nào, tự nhiên nhẩy phóc ra đưa trình xã hội ngót trăm năm nay, hung hãn cầm mác cầm lê cầm búa cầm liềm cầm cờ nhẩy nhóm người khác lập phe đảng là không chính danh, không logic, không công bằng, không có luật hay chỉ là luật rừng?

Đảng Cộng sản Việt Nam không do nhân dân Việt Nam bầu ra, nên sự tồn tại của Đảng dù tuy rằng có cầm quyền là không chính danh. Đúng như Mao nói rằng chỉ để chuyên chính vô sản của ông ta là do súng đưa: "Súng đưa chính quyền", tức là SÚNG BẦU RA CHÍNH QUYỀN... Một chục năm nay, người ta đã có tình gọi nhầm SÚNG là DÂN: "súng bầu lên chính quyền thì tôi nói dân là dân bầu"... Cũng gọi ng (giống thôi, hi vọng đảng biểu thành sự thật!) sau bài viết này, công an gọi tên Trần Mạnh Hào lên... đưa bạn; Hào ta vốn là một con cáy 64 tuổi biểu cầm bút, thấy súng há mồm sắp đi thôi và mình, sẽ vãi đá, nghĩ mình mình hùm gan sủa, sẽ đâu cái tôi mình súng, đành phải ký vào giấy cung khai rằng: báo cáo các anh, em đã nói sai, đã nói dối, vì Đảng ta và nhà nước ta thật xịn thật nay thật thà hẳn đi, có biểu nói dối là gì đâu. Thế rồi báo An ninh hôm sau hí hửng: trình lý lẽ sẽ bèn và thực tế sáng ngời chính nghĩa của nhân dân, tên Hào đã không đi lý lẽ đi thôi, đã ăn năn hối lỗi vì dám vu cáo cho Đảng ta nói dối...

(Chuyến này đã và đang xảy ra cho Trần Anh Kim)

Việc Đảng Cộng sản Đông Dương đưa đi năm 1930 theo thuyết Marxism là không chính danh. Marx báo: chỉ nghĩa tư bản xuất hiện và đi công nghiệp. Marx là báo phẫn ng kinh tế châu Á không nằm trong chỉ nghĩa Marx. Marx phán: giai cấp vô sản là họ quốc gia giai cấp tư bản. Nghĩa là tư bản đưa vô sản. Trung Hoa, Việt Nam và cả châu Á, thế giới rồi, rồi Đ, M, Latinh, Phi Châu... trong thế kỷ 19, đưa thế kỷ 20 của họ có chỉ nghĩa tư bản. Năm 1930, Việt Nam của có ông báo tư bản, sao lại có đưa con tên là vô sản ra đi? Báo ra một giai cấp vô sản rồi đi thành lập ra đảng của giai cấp vô sản là Đảng Cộng sản Đông Dương là không chính danh, là trái với thuyết Marxism, là xây nhà trước, xây nền nhà sau.

Sau khi ra đi, Đảng Cộng sản Đông Dương nêu khẩu hiệu "Trí, Phú, Đ, Hào đào tạo người công nhân" là không chính danh. Diệt trí thức là diệt đi hai ông đi trí thức Marx-Engels ? Trí thức là linh hồn của xã hội, diệt trí thức cũng có nghĩa là diệt luôn xã hội loài người.

Năm 1958 – 1960 Báo Việt Nam (năm 1975 là cơ quan) tuyên bố tiến hành lên chỉ nghĩa xã hội với "mô hình và quốc gia", không thông qua con đường tư bản chỉ nghĩa theo sự xúi dục của

Lenin là không chính danh. Theo Marx, lĩnh vực của xã hội chủ nghĩa là đời công nghiệp; chỉ có nông nghiệp là thuộc về mà dám thí nghiệm cùi tiến lên xã hội chủ nghĩa là tiến lên toàn dân cùng chết đói, hay tiến lên công xã kiểu dĩ t chế nh Khmer Đỏ, tiến lên "đời nhọy vọt" kiểu Mao khi n m y ch c tri u ng i chết đói, dân chúng phải ăn thịt cơ con mình như cuộc Mao Trạch Đông ngàn năm công tiến do Thông tiến xã Việt Nam vừa phát hành đã kể